කාමනිය ජාතකය

තවද මුළුලොවට රසායන වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩවසනසේක් කාමනීය නම් බුහ්මණයා අරහයා මේ ජාතකය දක්වන ලද. මෙහි වර්ථමාන කථාවත් දසවෙනි නිපාතයෙහි විස්තර වශයෙන් දක්නේය.

මෙහි බරණැස්නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුමකමණකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි ඒ රජ්ජුරුවන්ගේ බෑණාවන බුහ්මදත්ත රජ්ජුරුවෝ එපයි කියා ඇරපු රාජ්ජය පෙරලා අවුත් ඇරගෙණ ලොභ ද්වේෂ මෝහ ඇතිව රාජ්ජය කරන්නාහ. ලෝභයෙන් රාජ්ජය කරණ නිසා ශකුදේවේන්දුයෝ දූන මම ගොසින් මේ රජ්ජුරුවන් රවටාපියා අයින්නම් යහපතැයි සිතා බුාහ්මණාවේෂයෙන් අවුත් කියන්නා දේවයන් වහන්ස බොහෝ ඇත් අස් රථ පාබලසෙනගින් සමූර්ධවූ මුතු මැණික් සංඛසීලාපුවාලාදී අනන්ත රත්නයෙන් සමූර්ධවූ මදසේනාවකින් ජයගත හැක්කාවූ උත්තරපංචාල නුවරය ඉදිපත්නුවරය කෙනෙක්ම් රාජධානිය යන තුන්රයක් දැක නුඹවහන්සේට කියන්ට සිතා ආමි එසේ හෙයින් පුපංචනොකොට සෙට උදැසනක්සේ චතුරංගීනි සේනා සමුර්ධිකොට නික්මෙන්ට උවමැනවයි කීහ. රජ්ජුරුවෝත් ඒ අසා සතුටුව උදුසනක්සේ මාකරා එවයි කියා යැවුහ. ශකුදේවේන්දයෝත් තමන්ගේ ශකුභවනයට නැගීගියාහ. රජ්ජුරුවෝත් පසුදවස් චතුරංගනීසේනාව සමුර්ධකොට ඊයේ අපට රාජ්ජාය තුණක් දෙම්මැයි කිබුහ්මන මාණවකයා කොයිදුයි කියා අමාතෳයන් අතින් විචාළාහ. අමාතායෝ කියන්නාහු අප විසින් උන්ට ගොසින් බුලතක් දෙන්ට සැලැස්සුවේ නැත ස්වාමීනි විසින් සලක්වා වදාළේදයි විචාළහ. රජ්ජුරුවෝ මා එසේ කළාදෙයත් නැත. එසේවුවත් එක්තෙනක ඉදිය ගොසින් බලවයි කීහ. යහපතැයි අමාතායෝත් ඒ ඒ තැනබලා නුදුටුවාහ. රජ්ජුරුවෝත් එසේවීනම් අපගේ කිසි සංගුහයක් නෙකළ විසින් ඉනිබ්බේ රටකට ගියාවනැයි සිතා බොහෝ විකෙෂ්පයට පැමිණ මා විසින් බොහෝ ලාභයෙන් පිරිහෙනකල දැයි කලකිරී ඒ නිසාම ලයහුණුව රක්තිප පාත අතීසාරයට පැමිණියාහ. බොහෝ වෙදවරුන් විසින් පිලියම්කරණලදුවත් සහනයක් නුදුටුවාහුය. එපවත් ශකුයෝ දැන මා විසින් එතනට ගොසින් රජ්ජුරුවන්ගේ සෝකයත් අරවලා ලෙඩෙත්සුවකොට රජ්ජුරුවන්ගේ මාලිගාව දොරකඩ සමීපයෙහි සිට වෙඳකම් දන්නා වෙදෙකි රජ්ජුරුවන්ගේ රක්තානිසාරය සුවකරන්නට ආමි කිහ. රජ්ජුරුවෝ එපවත් අසා මහවෙදවරුන් පිළියම් කරණලදුව සුවකොටගත නුහුණු වහාධිය සුවකරන්නට මුන්ට පිළිවන්ද යම්ලාභයක් කොටපියා යවාපිය වයි කීහ. එපවත් ශකුයෝ අසා මම ලාභයක්තකා ආවෙම්නොවෙමි. රජ්ජුරුවන් වහන්සේගේ ලෙඩ සුවකරණ පිණිස ආමි කීහ. එබස් රජ්ජුරුවෝ අසා එසේවීනම් කැඳවයි කියා තමන් ලඟට ගෙන්වාගත්තාහ. ශකුයෝත් රජ්ජුරුවන් ලඟට අවුත් රජ්ජුරුවන්ට කියන්නාහු දේවයන් වහන්ස රක්තපිත්ත ඇති සාරය ඇතිවනලක භයින් ශෝකරයෙන් හා ආදීවූදෙයින් ඇතිවන්නේය. නුඹ වහන්සේට ඇතිවුයේ කුමන කාරණයක් මුල්වද ඒ කිවෝත්වේද නිදන් දන පිළියම් කරන්නේයයි කීහ. එබස් රජ්ජුරුවෝ අසා එම්බල බුාහ්මණය එක් තරා බුහ්මණ මාණවකයෙක් මාකරා එලඹ පංචරට හා ඉඳිපත් නුවර හා කෙකයකම් රට හා යන රට තුනක් මට සාදාදෙමිකියා කීය. මමත් ඔවුන්ට කිසි සංගුහයක් නොකෙළමි. ඒ තෙම ඒ නිසා කටයුත්තක් කීමට සංගුහයක් නොකළ සේකැයි සිතා ඔබ්බේ රටකට ගියේවනැයි සිතා මා විසින් අපරීක්ෂා කාරීවිමෙන් මේ නිසා ලාභයකනින් පිරිහි ගියෙමි සිතා උපන්නාවූ සෝකය මූල්කොටගෙණ මේ වාාධිය ඇතිවීයයි කීහ. එබස් ශකුයෝ අසා රජ්ජුරුනි බරණැස් නුවරට හා පුාර්ථනාකරන්නාවූ නුවර තුන ඇතුළුව රාජා සතරකට තොපි රාජාය කරවානමුත් සතර නුවරින් පිළිසතරක් අදුද සතරනුවරක රාජාය වාතන සතරකට නැගී යව්ද එසේ නොයන විසින් තමා කෙරේ පැමිණ රාජායට ලෝභකිරීමෙන් පැමිණියාවූ ආයාස දුටු සේක්වේද එසේ විසින් නුඹවහන්සේගේ වාාධියට හා හැර දඹදිව අනික් වෛදායෙක් පිළියම්කළ නොහෙයි කීහ. එවිට රජ්ජුරුවෝ යහපතැයි වෛදාායානෙනි තොප විසින් දන්නා යම් උපායකින් මාගේ සෝක සන්හිඳුවා වාාධි සුවකරවයි කීහ. එවිට ශකුයෝ යහපතැයි කියා රජ්ජුරුවන්ට අවවාද කියන්නාහූ මහරජ්ජුරුවවෙනි යම්සේ ලොභ ද්වේෂ මෝහාදිවූ දෙය නුවනැත්තන් විසින් පුසංසාකරනු නොලැබෙයි. ඉඳුරාම එයත් අකුසලට භාජනව තිබෙයි කියා නරකාදිවූ දුකට පමුණුවාලවයි කියා නරක දක්වා රජ්ජුරුවන් භයගැන්වූහ. ඉක්බිති රජ්ජුරුවෙනි ඉනිබ්බේ තොප විසින් රාග වේෂ මොහාදී පාපයන් දුරුකොට දශරාජධර්මයෙන් අකොපාව රාජායකොට ශකු සම්පත් අත්පත්කරවයි කිහ. රජ්ජුරුවොත් ශකුයන්ගේ බස් අසා තමන් සිත ලොභය අළඟ එකුණයෙහි වාාධියත් සන්සිදෙන, ශකුයෝත් තමන්ගේ දිවා භවනයටම ගියහ. රජ්ජුරුවෝත් දහැමෙන් සෙමෙන් රාජ්ජය කොට මියපරලොව ගියාහයි වදාරා කාමනීය ජාතකය නිමවා වදාළසේක. එසමයෙහි බරණැස් රජ්ජුරුවෝ නම් මෙසමයෙහි කාමනීය බුාහ්මණයාය, ශකුදේවේන්දුව උපන්නෙම් බුදුවූ මම්මයයි වදාළසේක.